

V.

Wjacław hotuje so na wójnu.

Pólski ryceř bě prawje měł. Sakski kurwjeřch hotowaše wšo na wójnu. Cyły kraj měješe k tutemu skutkej po móžnosći a kóždy po swojich srědkach přinošować. Tež Łužica měješe k temu 1322 koni a 2707 pěškow stajić. Z cyleje Sakskeje zhromadzi so něhdže 11000 wojakow. Kurwjeřch Jurij III. dyrbyeše sam swoje wójsko nawjedować.

Wróćmy so zasy k znatym do małeje wjeski. Wjacław bě z toho časa, zo bě ryceřja přewodzał, khětro přeměnjeny. Runjež ženje jara do harowacych wjeselow był njebě, dha tola tež hłowu wěšeć jeho wěc njebě. Nětkle pak khodžeše najbóle sam za so wo koło, powědaše mało, mysleše pak sebi čím wjacy. Jeho staršej, z kotrymajž bě Jan hnydom, hdyž bě so ryceř wotsalił, něšto wažne porěčał, jemu ničo njepraještaj; běštaj džěn samoj cyle zamylenaj, dokelž so boještaj, zo mohł lubowany syn jeju wopušćić. Wjacław pak wo tym ničo njepytny. Ryceřjowe słowa njeńdžechu jemu nihdy wjacy z mysli; přecy a přecy dyrbyeše zasy na nje spominać. Čohodla dyrbyeše runje wón sobu do wójny čahnyć? Jan měješe jemu, kaž bě ryceř po-